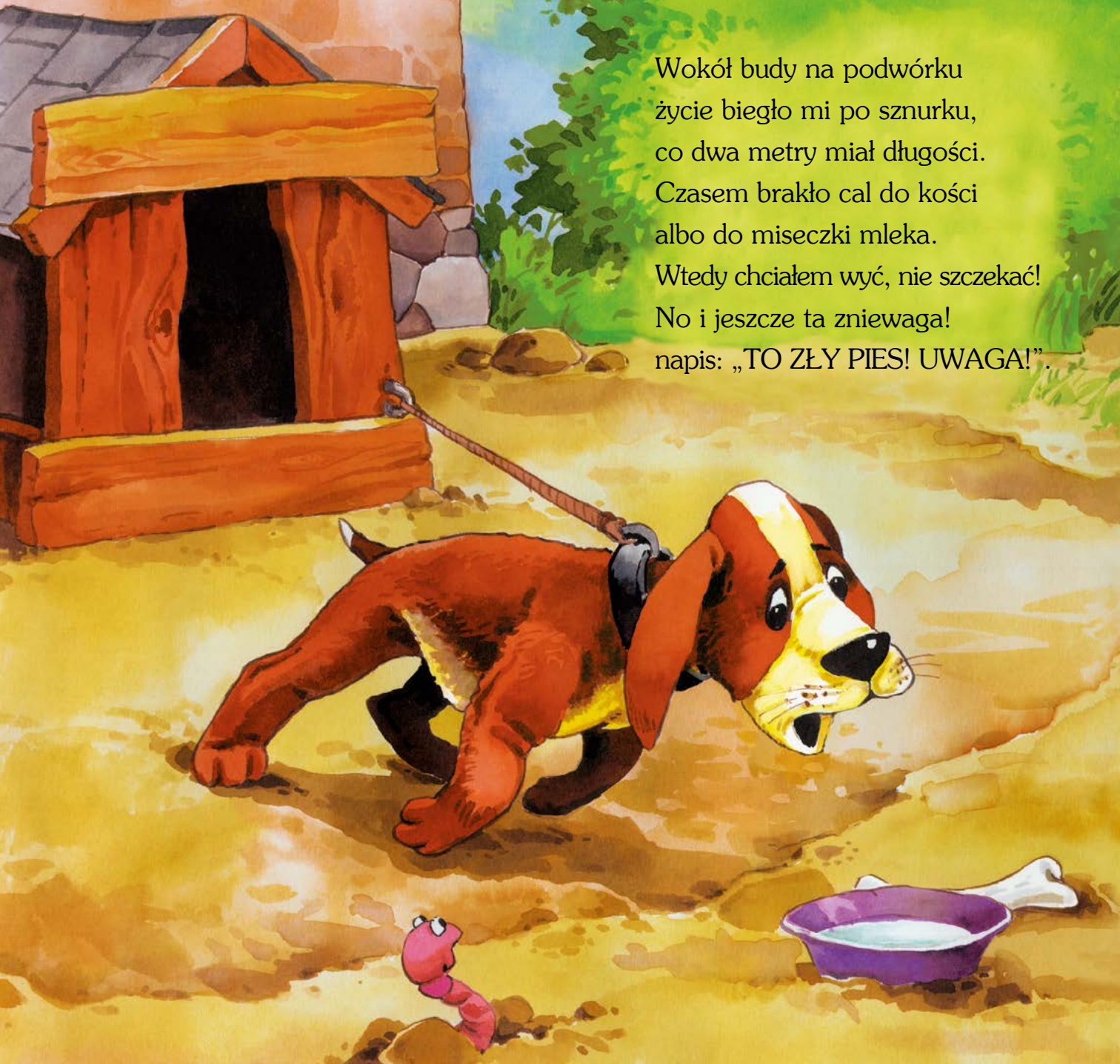

Wokół budy na podwórku
życie biegło mi po sznurku,
co dwa metry miał długości.
Czasem brakło cał do kości
albo do miseczki mleka.
Wtedy chciałem wyć, nie szczekać!
No i jeszcze ta zniewaga!
napis: „TO ZŁY PIES! UWAGA!”

Dogryzały mi barany:

- Patrzcie, jaki przywiązany! –
- Wrona śmiała się nad budką:
- Oj! Trzymają ciebie krótko! –
- Chciałem uciec parę razy,
- wściec się albo znaleźć azyl...

Kiedy zimą przyszły mrozy,
sznurek mój przegryzły kozy.
Nie wiem, z głodu czy z litości.
Wreszcie byłem na wolności!
Już nie będę mieszkać w budzie!
Może gdzieś są lepsi ludzie?
I pogałem co sił w nogach,
gdzie prowadził nos i droga.